

לד ע"ב. טבילת כהן בין השמשות

מהתורה: "וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֵאָכֵל מִן הַקֶּדָשִׁים" משמע שהכהן חייב לטבול לפני שקיעת השמש, ולאחר "הערב שמש" טהור לאכול מן התרומה. לכן אם טבל בלילה - יחכה למחרת כדי לאכול.

הו"א: טבילת הכהן לא עלתה לו, כי גם לדעת רבי יהודה ורבי יוסי טבל בבין השמשות שהוא ספק לילה

שמואל: טבילת הכהן עלתה לו, כי לדעת רבי יוסי טבל ביום (שהוא בזמן בין השמשות לרבי יהודה) מסקנה: בה"ש לרבי יוסי הוא בתום בה"ש לרבי יהודה

אמר רב יהודה בשם שמואל: בין השמשות דרבי יהודה כהנים טובלים בו.

כהן שטובל בזמן "בין השמשות לרבי יהודה" לשיטת רבי יהודה עצמו - נמצא טובל מספק בלילה, אם כך לאיזה תנא דברי שמואל מכוונים?

דברי שמואל הם לשיטת רבי יוסי, ללמדנו שכל "זמן בין השמשות לרבי יהודה" לשיטת רבי יוסי זמן זה בגדר יום - וכהן שטובל באותו זמן טהור לתרומה (כי לשיטת רבי יוסי זמן בין השמשות חל לאחר תום זמן בה"ש לרבי יהודה).

פשיטא! ברור שלדעת רבי יוסי זמנו של רבי יהודה הוא "יום", וטבילת הכהן עלתה לו לתרומה!

היה אפשר לחשוב ש"זמן בין השמשות לרבי יהודה" ו"זמן בין השמשות לרבי יוסי" נגמרים יחדיו (ומילא כהן הטובל בתום זמנו של רבי יהודה - גם לרבי יוסי טבל בספק לילה) - קמ"ל שזמנו של רבי יוסי הוא לאחר זמנו של רבי יהודה (ועלתה הטבילה).